

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző: .....

Cím: *Az Operaház kurzusa*

Forrás: .....

A Nép

Bp.

(Hely)

1921. 7. 21

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

792

Hely

Opera

Idő

1921

Személy

Az Operaház kurzusa

Szabadkőműves és zsidó állami művészet

— A NÉP tudósítójától —

A *Nép* vasárnapi számába rámutatunk arra, hogy *színházi életünk mennyire elzsidósodott.*

Az állami színházaknál most folynak a szerződési tárgyalások a jövő szerezésre. Ebből az alkalomból szükségesnek tartjuk felhívni a közvélemény figyelmét arra, hogy a keresztény és nemzeti kulturpolitika szempontjából itélve, milyen állapotok uralkodnak az Operaházi szerződések kulisszái mögött.

Hivatalos köreink az állam tekintélyével és pénzével még mindig

zsidó és szabadkőműves érdekeket támogatnak

és nem ismerték fel annak a jelentőségét, hogy állami színházaink szellemi arcképe az új idők szelleméhez idomuljon.

A magyar királyi Operaházban a legkedveltebb és a legjobb fizetést élvező tagok zsidók vagy szabadkőművesek.

A keresztényeket mellőzik a szerződéseknel épugy, mint a felléptéseknél.

Az exponáltabb keresztény művészeknek a legkülönbözőbb módokon kedvüket szegik.

Az Operaház énekesei közül tizenöt zsidó és szabadkőműves és csak tizenegy olyan, aki a keresztény magyarság képviselőjének tekinthető. Szabadkőműves énekesei: dr. Dalnoky Viktor (zsidó), Környei Béla, Kálmán Oszkár (zsidó), Kerlész Ödön (zsidó), Neza

Bernát (zsidó), Pichler Elemér, Szügyi Kálmán, Venczell Béla.

Zsidó énekesei: Farkas Sándor, dr. Pogány Ferenc, Déry Jenő, Gábor József, Palotai Árpád, Adám Győző, Hegedűs Ferenc.

Az énekesnők között még kedvezőlenebb az arány keresztény szempontból. Tizenkét szabadkőműves és zsidó énekesnő mellett kimondottan keresztény énekesnő csak tizenegy működik az Operaháznál.

Szabadkőműves nővérek: Bosnyák Zoltánné, Sándor Erzszi, özv. Merckler Andorné Medek Anna, Péterffy Jenőné Basilides Mária, Noseda Károlyné, Bodor Karola. Zsidó énekesnők: Hajdu Ilona, Halász Gitta, Heltai Ida, Bárszony Dóra, Havas Gyöngyi, Sámson Mária és Ambrus Zoltánné.

A szabadkőműves és zsidó énekesnőket természetesen a legnagyobb figyelemben részesítik. Sándor Erzszi félmillió koronányi fizetést követelt és ezzel a követelésével felszította a többi tagok igényeit is, amiknek kielégítésére a mai viszonyok között nem képes a magyar államháztartás. Sándor Erzsivel szemben a hivatalos körök nem mertek elutasító álláspontra helyezkedni. Pedig a tapasztalat megmutatta, hogy

Sándor Erzszi nem nélkülözhetetlen az Operaháznál.

Az ő szerepeit bizvást át lehetne adni Goda Gizellának és Adler Adelinának. Goda Gizella amugy is sokszor vállalkozott már az idén Sándor Erzszi helyettesítésére és beugrásaival kiállotta a legerősebb kritikát. A szabadkőműves Környei Bélával hasonlóképpen áll a dolog. Az egész szezont folyamán be-

tegeskedett és állandóan lemondotta a szerepléseket.

Nem bukik meg az Operaház, ha Környeit nem szerződtetik.

Pogány György és Pilinszky Zsigmond minden tekintetben pótolni tudnák az állandóan beteget jelentő Környeit. Természetesen az történt, hogy Pogány Györgyöt, aki igen kitűnő művész, de

nem rendelkezik sem a zsidók, sem a szabadkőművesek támogatásával,

egyszerűen elbocsátották és a jövő évre szerződést sem kínáltak neki.

Szemere Árpád egyike a legjobb színészeknek az Operaháznál, aki mint énekes is megállja a helyét. Szemere Árpádnak azonban egy nagy büne van: erősen exponálta magát a keresztény és nemzeti iránnyal szemben.

Sőt mi több elfogadta a *Keresztény Színművészek Egyesületének elnökségét.* Mi sem természetesebb tehát, hogy az állam mind-ezideig még nem kötött szerződést Szemere Árpáddal.

Záborszky né szintén azok közé tartozik, akik keresztényeknek születtek és szabadkőműves protekció nélkül tisztán a saját művészi tehetségükre vannak utalva. Természetesen Záborszky nének ma sincs szerződése.

Az operaházi keresztény művészek

Budapest tóváros háziyomdaja 1919.

között nagy az elkeseredés ezek miatt az állapotok miatt. Ugy érzik magukat a szabadkőműves és zsidó tagok között, mint a hivatlan vendégek. Azonban mindinkább tette érlelődik az az elhatározásuk, hogy jogos érdekeik megvédelmezésére igénybe veszik a keresztény és nemzeti Magyarország erkölcsi hatalmát és semmiféle terrort nem tűrnek maguk felett.

Legközelebbi számunkban az operaházi zenekar ügyével foglalkozunk.